

la contra | ENRIC RAMIONET

La incorrecció inofensiva

No sempre és fàcil distingir les càrregues d'alguns articulistes políticament incorrectes de les càrregues dels que, de fet, són reconsagradament carques

M'ha semblat entendre que, d'un temps ençà, molts dels articulistes amb aspiracions dediquen enormes esforços a treballar-se la reputació de políticament incorrecte. Amb la crueltat de l'humor o amb adjectius dels que ja mai més deixen créixer l'herba, carreguen una vegada i una altra sobre aquest tebi magma ideològic, vagament progressista, que segons el seu criteri s'ha instal·lat simplement en les nostres societats. Són individus que consideren allò de la sostenibilitat i les preocupacions mediambientals com una murga, el reciclatge com una ridícula, que denuncien un encotillament asfixiant quan toca parlar d'immigració i no poden evitar el to burleta quan fan referència a una cosa tan recomanable i tan inevitable com el mestissatge; gent que qualifica de bonisme candorós la defensa no ja de la igualtat sinó dels drets més elementals, o que en les polítiques paritàries, únicament hi sabem veure una humiliant sobreprotecció de la dona. Les seves reserves són fàcils d'entendre, hi ha molta hipocresia i moltes posicions buides entre tanta correcció. I, a més, en el petit i impúdic univers de l'opinió, ningú es pot permetre quedar com un ble-da.

Però em temo que no sempre és fàcil distingir les seves càrregues de les càrregues dels que, de fet, són reconsagradament carques. No sé si m'explico. Vull dir que, per exemple, als que els fa tanta gràcia l'esforç de qui recorre als circumloquis per evitar el mot *negre* en les seves disputes, obliden que lluny de tanta sofisticació i tan alta esgrima, a les aules, a les bastides, a les empreses, hi ha molt mala bava. I que a aquests indrets, sovint, quan es crida *negre* es crida amb totes les lletres i totes les intencions. I vull dir també que, quan totes les polítiques de discriminació positiva es comencen a percebre com a injustes o com a estúpides és perquè tu i les teves circumstàncies queden lluny de les contínues discriminacions negatives que genera la nostra societat. Predomina

La immigració és un dels objectius de la incorrecció política. / FOTO: LLUÍS SERRAT

aquesta incorrecció de manual, més o menys divertida segons la capacitat de qui l'exerceix, però que en general és profundament conservadora o, en el millor dels casos, absolutament inofensiva. S'hi troba a faltar gosadia, voluntat de pertorbar consciències i allò de l'ordre establert que dèiem abans, i de furgar en les nostres veritables contradiccions. No ho sé, articulistes que aquest estiu ens haguessin retret que només pensem que el món no funciona quan quedem atrapats en un aeroport sense vacances o que, fa unes setmanes, s'haguessin atrevit a considerar les raons per les quals en la nostra societat produeix molta més angoixa una víctima d'un robatori que deu víctimes d'un accident de treball o que, aquests darrers dies, hagués gosat afirmar que d'acord, qui posa la

bomba és el primer responsable de les seves conseqüències, però que amb tot, no és el mateix avisar de la seva col·locació que no fer-ho, ni més enllà de les tragèdies personals, no és el mateix haver lamentat la mort de dues persones que executar-les i reivindicar-ho amb entusiasme i que per tant, alguna cosa deu estar canviant en això que la gent correcta hem d'anomenar banda i que tothom diu que és un món tant. Algú que s'hagués arriscat a escriure, per exemple, que els criteris de divisió entre demòcrates i no demòcrates que s'han imposat en el llenguatge polític remouen l'estómac, o a afirmar que és obvi que el PP utilitza ETA com el recurs més eficaç de les seves campanyes electorals. Articulistes que proclamïn el que vostè i jo a penes ens atrevim a pensar.

la columna | JOSEP M.FONALLERAS

Després de Reis

Ho confesso. Reconec que sóc un dels milers de consumidors que han enlirat el *Brain Training* al cim dels jocs electrònics més venuts de la campanya nadalenca. I no solament això. També he jugat amb el *Pro Evolution Soccer*, que és el segon de la llista i amb el *Big Brain Academy*, que ocupa el vuitè lloc. Pel que fa al joc de futbol, he de dir que sóc un inepte total, incapaç de guanyar el meu fill, incapaç de fer gol, incapaç de treinar una jugada o de defensar la meua pròpia porteria. Pel que fa als altres dos... home, mig me'n surto. Vull dir que he comprovat que sóc capaç de memoritzar un número de nou xifres i repetir-lo sense equivocacions. També tinc una certa destresa en el càlcul matemàtic, una habilitat (diguem-ho així) que desconecia i que el joc sembla que m'ha descobert. I para de comptar. Només els poso un exemple que és definitiu. Al final de la partida, la màquina et dona el resultat de totes les operacions que has hagut de dur a terme. Es combinen els encerts amb el temps que hi has esmerçat. Et diu, el joc, l'edat mental que se suposa que té l'individu en qüestió. En la meua millor partida vaig aconseguir arribar als 83 anys. D'entrada, vaig pensar que era un èxit, però de seguida vaig arribar a la conclusió que l'ideal no era fer-ne molts sinó aconseguir un equilibri, una certa maduresa que no necessàriament ha d'anar lligada amb el fet de tenir molts anys, com ara 120. En tot cas, el que volia dir és que en aquesta mena de jocs els nens i els adults no solament es distreuen, sinó que fan exercici amb el cervell. Els nens, no ho sé. L'adult que sóc jo va arribar, al llarg de la competició, a un nivell d'estrès tan considerable que va haver de recórrer a un whisky carregat per fer front a la baixada als inferns que significa una prova tan dura. La tensió de saber si la teva intel·ligència respondrà, la superació d'un repte desmesurat, instantani. La pressió de l'entorn i els segons que es van escolant en el cronòmetre. No. Hi renuncio. Em quedo amb l'Scalextric, que dona més seguretat en un mateix.

PUBLICITAT

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

orMETAL

MILLOR AÏLLAMENT, DURABILITAT I MENOR MANTENIMENT

Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lladó FORNELLS DE LA SELVA
 ☎ 972 47 61 27 www.ormetal.es

PUBLICITAT

NOVELTATS **Stein**

KaOS
Exhibitions

l'última tendència en arxivadors

papereria copisteria

Pompeu Fabra, 11 - 972 203 944 / Migdia, 11 - 972 213 565
 Av. Lluís Pericot, 38 - 972 210 932 / GIRONA

PUBLICITAT

GAP 972 17 23 53

Restauracions i Neteges

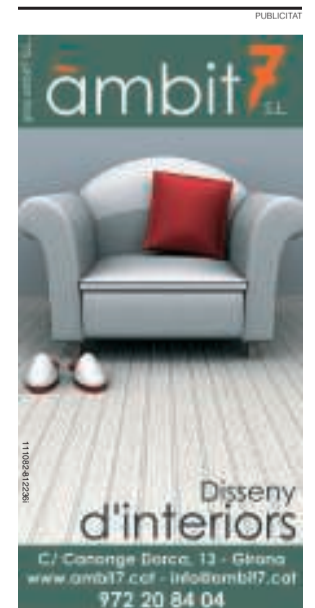

MICROSORREG DE SUPERFÍCIES DELICADES

www.bristol2000.com

PUBLICITAT

āmbit 7

Disseny d'interiors

C/ Canonge Dorca, 13 - Girona
 www.ambit7.cat - info@ambit7.cat
 972 20 84 04